

forsikringstagernes interesser er udsat for fare. Der kan f. eks. blive tale om, at selskabets koncession tilbagekaldes, at det træder i likvidation efter direktoratets bestemmelse, eller at en livsforsikringsbestand tages under administration.

Uanset at disse afgørelser er af en så alvorlig karakter, at den endelige behandling af de pågældende sager principielt bør foregå i rådet, kan afgørelsen i disse særlige tilfælde træffes af direktoratet. I modsat fald kunne øjemedet med disse foranstaltninger på afgørende vis være forspildt på grund af den tidsmæssige faktor.

Om denne virksomhed og om den daglige administration, herunder trufne konkrete afgørelser, der måtte give anledning dertil, bør rådet holdes underrettet.

Til § 217 (§ 120, stk. 1 og § 142).

Bestemmelsen svarer til reglerne i den gældende lov, dog med den ændring, at der generelt gives forsikringstilsynet mulighed for at kræve de nødvendige oplysninger fra en virksomhed til afgørelse af, om den er omfattet af loven. Om rådets tavshedspligt gælder samme regler som for de i forsikringstilsynet ansatte, jfr. forslaget § 215, stk. 5.

De af stk. 4 omfattede beføjelser og pligter findes angivet i en lang række bestemmelser i lovforslaget. En nøjagtig opregning heraf er derfor ikke mulig. Som eksempler skal nævnes lovforslagets kapitel 3 og 7 om kapitalgrundlaget, kapitel 13 om årsregnskab og koncernregnskab m. v., kapitel 17 om fusion, kapitel 19 om revision og granskning, kapitel 24 om tilsynet og kapitel 25 om genoprettelse m. v.

Ansvarret over for forsikringstilsynet har i almindelighed den likvidator, tilsynsførende eller kurator, der i relation til lov om forsikringsvirksomhed træder i stedet for selskabets bestyrelse og direktion.

Det forudsættes, at der etableres et samarbejde mellem forsikringstilsynet og skifteretten i tilfælde af betalingsstandsning eller konkurs, og at der herved i praksis sker en afgrænsning af de beføjelser, som disse myndigheder har i henhold til lov om forsikringsvirksomhed og konkursloven. Skifteretten vil således kunne fritage for det i konkurslovens § 125 foreskrevne årsregnskab, såfremt et tilsvarende regnskab udarbejdes i henhold til lovforslagets § 137 og indsendes til forsikringstilsynet.

Til § 218 (§ 144).

Efter gældende lov påhviler det forsikringsrådet årligt at afgive en beretning om rådets virksomhed og en sammenstilling af de indberetninger og regnskaber, som indsendes til rådet, samt en fortegnelse over de af loven omfattede forsikringsselskaber. Efter forslaget skal forsikringstilsynet herudover fremdrage væsentlige træk i forsikrerhvervets udvikling i beretningsåret og redegøre for forhold inden for forsikringsbranchen, som er af interesse for offentligheden. Der vil i forbindelse hermed bl. a. kunne blive tale om løbende at foretage omkostningsanalyser, undersøgelse af præmiefastsættelse, skadesprocenter, kapitalanbringelser eller andre undersøgelser af enkelte brancher, hvor der måtte være behov herfor. I det hele bør det tilstræbes, at tilsynets beretninger gøres så oplysende og tilgængelige for brugerne som muligt, og at de udkommer snarest muligt efter udløbet af beretningsåret.

Til 219 (§ 145).

Den hidtidige fordeling af udgifterne ved tilsynet med forsikringsselskaberne er sket på grundlag af selskabernes bruttopræmieindtægt. Det er imidlertid mere rimeligt, at fordelingen også i et vist omfang sker i forhold til renteindtægterne, der især for livsforsikringsselskaber og pensionskasser har et betydeligt omfang. Det foreslås derfor, at fordelingen af de samlede tilsynsudgifter mellem de i stk. 3 nævnte 5 grupper sker i forhold til hver enkelt gruppes samlede præmie- og renteindtægter.

Inden for grupperne 1 og 5, dvs. livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber fordeles imidlertid tilsynsudgiften for de enkelte selskabers vedkommende alene i forhold til præmieindtægterne. Dette skyldes, at tilsynsbidraget for udenlandske forsikringsselskabers herværende forretningsafdelinger ikke kan beregnes på grundlag af renteindtægterne, da disse beregnes på et andet grundlag end for danske selskaber. Ud fra et lighedsprincip må derfor også bidraget for disse sidste beregnes på grundlag af præmieindtægterne.

De såkaldte »tværgående« pensionskasser, der efter forslaget overføres fra pensionskasseloven til forsikringsloven, skal i henhold til stk. 3 betale bidrag, der beregnes på samme måde som for livsforsikringsselskaber.

De af pensionskasseloven omfattede pensionskasser kan i henhold til § 24 i den nævnte lov højst pålignes et bidrag på 1 kr. pr. medlem. De faktiske udgifter ved tilsynet med disse pensionskasser er imidlertid langt højere. Derfor foreslås det, at også pensionskassernes bidrag beregnes